

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 278. Na de jonge, hard blazende tenor-saxofonisten in de vorige afleveringen zal een aantal van u het mogelijk even verbazen dat ik het rijtje voorlopig afsluit met Stan Getz. Want u kent hem als een van Woody Herman's Four Brothers: vanuit Lester Young's muziek ontwikkelden ze een nog lichter geluid dan dat van de Meester zelf. Maar Getz, Stanley, 2 februari 1927 in Philadelphia geboren, opgegroeid in de Bronx, New York, voor zijn 16e al snabbelaar maar sinds die leeftijd beroepsmusicus, Stan Getz klonk in het begin van zijn carrière soms als een zwarte zuidelijke tenor. 31 juli 1946, 19 jaar oud, deed hij een session voor Savoy in New York City, zijn eerste als leider. De musici van de ritmesectie zouden na Charlie Parker terugkeer uit California in the Apple veel met Bird gaan spelen, het zijn Hank Jones-piano, Curley Russell-bas en Max Roach-drums. Ik laat u drie van de vier stukken horen, dit is eerst van Hank Jones "Opus de Bop".

plaat 1

Stan Getz Quartet: Opus de Bop (Hank Jones)
A/1 - 2:31 - Savoy MG 12114

Het Stan Getz Quartet, ook genoemd de Stan Getz Bebop Boys, met "Opus de Bop" van pianist Hank Jones. Van Getz zelf: "And the angels swing".

zelfde

Stan Getz Quartet: And the angels swing (Stan Getz)
A/4 - 2:42 - idem

"And the angels swing", soort woordspeling met de titel van de song die begint met "You smile, and the angels sing". Tenslotte, ook weer van de tenorsaxofonist/leider "Running water".

zelfde

Stan Getz Quartet: Running water (Stan Getz)
A/2 - 2:44 - idem

"Running water", het Stan Getz Quartet voor Savoy in New York City, 31 juli 1946, met Stan Getz-tenorsaxofoon, Hank Jones-piano, Curley Russell-bas, Max Roach-drums. Van Zomer 1944 tot voorjaar 1945 had Stan Getz ^{als} 2e tenorsaxofoon bij Stan Kenton ~~ge~~ ^{werkt} en nooit één noot solo mogen spelen, wanneer we Kenton 4 mei '45 op een Capitol-session tegenkomen is Getz net weg. De band ziet er zo uit: 5 trompetten-John Carroll, Buddy Childers, John Anderson, Gene Roland en Mel Green. 4 trombones-Freddie Zito, Milt Kabak, Marshall Ocker en Bart Varsalona. 5 saxofoons met Boots Mussulli en Bob Lively-alten, Joe Magro en Dave Madden-tenoren, Bob Gloga-bariton. Stan Kenton-piano, Bob Ahern-gitaar, Max Wayne-bas, Bob Varney-drums.

Kenton was 33, de oorlog in Europa over, de nieuwe maatschappij Capitol had hem al in '43 opgenomen tijdens de record ban waarbij ook Decca eerder dan de twee giganten Columbia en RCA aan de eisen van de vakbond had toegegeven. Langzaam nam de schaarste aan de belangrijkste grondstof voor de plaat toen af, schellak, en Capitol paste voor die tijd moderne opname-technieken toe waarbij de toevoeging van echo essentieel was. Zo kon het gebeuren dat een band die voor geen draad swingde, maar een hoog blazende trompetsectie had à la Woody Herman en in June Christy een populaire zangeres, binnen de kortste tijd een van de populairste orkesten werd. Een Capitol publiciteitsman Dave Dexter plus Kenton zelf waren energieke promotors. Het door June Christy gezongen "Tampico" werd een hit, uit diezelfde session dit instrumentale stuk van de leider: "Southern Scandal".

plaat 2 Stan Kenton a/h Orchestra: Southern Scandal (Stan Kenton)
A/3 - 3:04 - Capitol ST 1062

"Southern Scandal" met een solo van trombonist Freddie Zito. Voor Capitol in Chicago, 4 mei 1945. De bezetting van de band veranderde snel, op 30 oktober zijn Buddy Childers, Ray Wetzel, John Anderson, Russ Burgher en Bob Lymperis de trompettisten, bij de trombones is Jimmy Simms op de plaats van Marshall Ocker gekomen, de saxofoongroep bestaat uit Al Anthony en Boots Mussulli alten, Vido Musso en Bob Cooper-tenoren, Bob Gloga-bariton. Bob Ahern bleef de gitarist, maar Eddie Safranski is nu de bassist, op drums Ralph Collier. Dit is Stan Kenton's "Painted rhythm".

plaat 3 Stan Kenton a/h Orchestra: Painted rhythm (Stan Kenton)
A/4 - 2:52 - Capitol ST 1034

"Painted rhythm", voor Capitol in Hollywood, 30 oktober 1945 met soli van tenorsaxofonist Vido Musso en trombonist Jimmy Simms. Zomer 1941 had de band van Jimmy Lunceford een stuk opgenomen van Gerald Wilson en Roger Segure: "Yard dog mazurka". De basisriff van dat stuk werd door Kenton-trompettist Ray Wetzel gestolen en genoemd "Intermission riff".

plaat 4 Stan Kenton a/h Orchestra: Intermission riff (Ray Wetzel)
B/1 - 3:13 - Capitol ST 1047

Plagiaat: "Intermission riff", Stan Kenton and his Orchestra voor Capitol in Hollywood, 14 januari 1946 met trombonist Ray Klein in plaats van Jimmy Simms. De solisten waren Vido Musso-tenor, en Boots Mussulli-altsaxofoon. Als afsluiting nu een stuk van 26 juli '46, opnieuw van Kenton zelf. Alleen de saxofoongroep is dezelfde als bij de twee voorgaande opnamen, dit is nu het koper. De 5 trompetten: Buddy Childers, Ray Wetzel, Chico Alvarez, John Anderson en Ken Hanna. De 4 trombones: Kai Winding, Harry Forbes, Miff Sines en Bart Varsalona. In de ritmesectie is drummer Ralph Collier vervangen door de eerste van een serie grote drummers, Shelly Manne. Met bassist Eddie Safranski, tenorsaxofolist Vido Musso, trompettist Ray Wetzel, altsaxofonist Boots Mussulli en in het trompettrio Buddy Childers, Ray Wetzel en Chico Alvarez: "Concerto to end all concertos".

zelfde

Stan Kenton a/h Orchestra: Concerto to end all concertos (Kenton)
B/2 - 6:16 - idem

✓ "Stan Kenton and his Orchestra op 26 juli 1946 voor Capitol in Hollywood: "Concerto to end all concertos". Volgende keer nog één aflevering met deze band, dit was NOS Jazzgeschiedenis 278, MDR

0 0 0 0 0

NA 133245

30:35

opn. 11.04.85